

Sygn. akt II Ca 967/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Longina Góra

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku (...)w S.

przy uczestnictwie A. L.

o leczenie odwykowe

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 21 października 2013 r., sygn. akt III RNs 246/13

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w pkt I i II w ten sposób,

że wniosek oddalić.

Sygn.akt II Ca 967/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21.10.2013r Sąd Rejonowy w Świdnicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie z wniosku (...)w S.nałożył na uczestnika postępowania A. L.obowiązek leczenia odwykowego przeciwalkoholowego w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego, na czas leczenia ustanowił nadzór kuratora, oraz obciążył uczestnika kosztami postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Komisariat Policji w S.pismem z dnia 19.04.2013 roku poinformował (...)w S.o prowadzeniu procedury (...)w rodzinie państwa L., na skutek zawiadomienia W. L., albowiem uczestnik stosuje wobec niej przemoc fizyczną „nadal nadużywa alkoholu”, który prowadzi do rozkładu ich pożycia.

A. L. ma 65 lat, posiada wykształcenie wyższe, pobiera emeryturę w kwocie 3000 zł. Mieszka wraz z żoną w domu jednorodzinnym o powierzchni 150m² położonym w S. przy ul. (...). Z małżeństwa posiada dwoje dorosłych dzieci, nadużywa alkoholu od ok. 10 lat. W 2005 roku uczestnik dobrowolnie poddał się leczeniu w (...)w C., oraz przez okres trzech miesięcy uczestniczył w terapii w warunkach niestacjonarnych w poradni w Ś.. Mimo leczenia uczestnik nadal nadużywa alkoholu pijąc ok. 5-6 piw dziennie, ciągami alkoholowymi przez ok. 2 tygodnie. Będąc pod wpływem alkoholu uczestnik jest agresywny w stosunku do żony. Z uwagi na stosowaną przez uczestnika przemoc fizyczną wobec żony w jego miejscu zamieszkania były interwencje policji. Sąsiedzi nie chcą wypowiadać się na temat uczestnika.

Biegli w opinii stwierdzili u uczestnika objawy zespołu uzależnienia od alkoholu manifestujące się piciu ciągami alkoholowymi, spadkiem tolerancji na alkohol, objawami głodu alkoholowego, utratą kontroli nad piciem, palimpsesty alkoholowe. Z uwagi na uzależnienie uczestnik nie posiada wglądu i krytycyzmu chorobowego oraz nie ujawnia motywacji do zachowania abstynencji i podjęcia leczenia. Obecnie uczestnik winien podjąć leczenie w warunkach niestacjonarnych pod nadzorem kuratora sądowego

Uczestnik zaprzeczył, aby był uzależniony od alkoholu przyznał, że mieszka w domu rodzinnym z żoną. Przed 2005 rokiem dobrowolnie leczył się odwykowo. Przyznał, że w jego domu były dwukrotne interwencje policji i był zatrzymywany na izbie wytrzeźwień. Sąsiedzi nie chcą się o nim wypowiadać, bo mówiliby same superlatywy.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że zachodzą przesłanki przewidziane w art. 26 ust 1 ustawy z dnia 26.10.1982r o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi do zastosowania wobec uczestnika leczenia odwykowego w systemie niestacjonarnym, ponieważ uczestnika – jak wynika z opinii biegłych - wskazuje zespół zależności alkoholowej, co powoduje rozkład pożycia małżeńskiego.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art.520 § 2 kpc.

Od postanowienia Sądu pierwszej instancji apelację złożył uczestnik postępowania domagając się oddalenia wniosku. Uczestnik postępowania zaprzeczył aby powodował rozkład pożycia małżeńskiego, oraz wyraził przekonanie, że sam rozwiąże swoje problemy.

Na rozprawie apelacyjnej uzupełniając zarzuty apelacji poinformował, że nie nadużywa alkoholu od wielu miesięcy i uczestniczy w spotkaniach psychoterapeuta w (...)w S..

Sąd Okręgowy zważył:

Wprawdzie w opinii biegłych wynika, że uczestnik postępowania wykazuje zespół zależności alkoholowej, ale sam fakt uzależnienia od alkoholu nie jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przymusowego leczenia odwykowego. Przymusowe leczenie odwykowe stosuje się tylko wobec osób, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację małoletnich, uchylają się od pracy albo systematycznie zakłócają porządek publiczny (art. 24 ustawy z dnia 26.10.1982r o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi). Nie ma żadnych podstaw by stwierdzić, że uczestnik postępowania demoralizuje małoletnich (jego dzieci są dorosłe i mają własne rodziny), zakłóca systematycznie porządek publiczny, czy też uchyla się od pracy. Uczestnik jest emerytem i na emeryturze dalej podejmuje prace dorywcze. Między uczestnikiem a jego żoną dochodzi do konfliktów na tle nadużywania przez niego alkoholu, ale nie ma wystarczających dowodów, że powoduje to rozkład życia rodzinnego. Ustalenia Sądu Rejonowego opierają się tylko na wywiadzie środowiskowym, który z kolei był sporządzony przede wszystkim na twierdzeniach żony uczestnika postępowania.

Przede wszystkim należy jednak podkreślić, że uczestnik sam podejmuje próby leczenia spotykając się z psychoterapeutą. Niewątpliwie samodzielne podjęcia leczenia, rokuje znacznie lepsze rezultaty, niż leczenie przymusowe, którego potrzebę uczestnik postępowania neguje. W tej sytuacji należy dać uczestnikowi możliwość kontynuowania leczenia bez przymusu, szczególnie, że postępowanie uczestnika nie wykazuje natychmiastowej konieczności zastosowania leczenia przymusowego.

Z powyższych względów na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienia oddalając wniosek.